

[Ministeren for handel, industri og søfart.] ligvis kun bekræfte, at jeg vil anstrenge mig for at ophæve de flest mulige restriktioner. Det er min mening, at hvad der på dette område hidtil er præsteret fra regeringens side viser, at vi har gjort vort yderste; det vil vi fortsat gøre, og vi vil, hvis forholdene tillader det, sætte tempoet i vejret.

Hvad angår den udtalelse i den i april måned i år afgivne betænkning angående vareforsyningslovforslaget, som det ærede medlem spurgte til, kan jeg kun bekræfte, at den naturligtvis stadig har min tilslutning.

Jeg vil slutte med at takke de ærede ordførere for deres udtalelser. Nogen særlig stærkt kvalificeret grund til at takke venstres ordfører (Henry L. W. Jensen) har jeg vel ikke, men en betinget tak kan der vel blive til de konservative og en ret ubetinget tak til de radikale. Iøvrigt er jeg overbevist om, at den vareforsyningslov, der nu formentlig bliver gennemført, vil virke til gavn for samarbejdet mellem de ansvarsbevidste her i landet om fortsættelse og fuldførelse af Danmarks genopbygning.

Henry L. W. Jensen: Jeg skal ikke trække diskussionen langt ud; jeg vil blot berigtige nogle af de udtalelser, der er faldet.

Til den højtærede handelsminister vil jeg sige, at jeg takkede sidste gang, vi behandlede vareforsyningsloven, ministeren for den vilje til afvikling, han havde vist, men denne vilje er, synes det mig, blevet noget afdæmpet under de senere forhandlinger.

Til den ærede radikale ordfører, hr. Fr. Kristiansen, vil jeg sige, at det åbenbart endnu ikke er sivet ud, at forholdene er betydelig anderledes nu end for et år siden, idet vi både har haft en god høst og har fået Marshallplanen. Det forsøgte jeg at forklare så kort som muligt. Forholdene er væsentlig ændret fra dengang, da venstre havde regering.

Endelig vil jeg blot berigtige den ærede radikale ordførers udtalelse om, at jeg, ligesom den tidligere statsminister i det andet høje ting, havde erklæret, at jeg nærede en ubegrænset mistillid til handelsministeren. Det var ikke mine ord. Jeg sagde: en ikke ubegrænset tillid, og det betyder en meget væsentlig forskel, som jeg håber den højtærede handelsminister forstår at lægge vægt på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fortsat udstedelse af stats-spareobligationer.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 137).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Dette lovforslag er vedtaget uændret i det andet høje ting. Realiteten i det er, at den hidtidige beføjelse til at udstede 10- og 5-årige statsobligationer og 2-årige statsgældsbeviser ophører, medens lovforslaget tilsigter en fortsættelse af adgangen til at udstede stats-spareobligationer.

Den udvikling, der har været på penge-markedet i den senere tid, begrundet ophevelsen af det, man har kaldt de korte lån. Jeg henviser iøvrigt ærede medlemmer til den skrivelse, som er vedføjet lovforslaget, en skrivelse, nationalbanken har tilstillet mig som svar på min anmodning om en udtalelse angående lovforslaget. Nationalbanken går heri ind for det synspunkt, som er regeringens, at udstedelsen af de korte lån med undtagelse af stats-spareobligationerne ikke gennem ny lovgivning bør forlænges.

Der sker en enkelt ændring vedrørende stats-spareobligationerne, nemlig den, at disse obligationer nu fremtidig automatisk kan fornyes.

Medens hidtil maksimum for udstedelse af spareobligationer til hver person har været 2 400 kr. i indkøbt værdi og i realiteten vedbliver at være det, er den reelle værdi, som modsvarer dette, den maksimale indløsningsværdi, fremtidig ikke som før 3 000 kr., men med den yderligere forlængelse af disse obligationers løbetid på $5\frac{1}{2}$ år, som her foreslås, 3 750 kr.

Jeg skal tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ingeborg Hansen: Som allerede den højtærede finansminister har bemærket,